

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXI [i. e. LXII]. An in vtralibet specie Christus insit Totus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

cebuntur. 3. Kemnitius. *Hic est Sanguis novi Testamenti*; quod includit in se pactum remissionis peccatorum. Vnde; *Qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum.*
4. Kemnitius. In Liturgiis sunt preces pro remissione peccatorum. Sique venialia deleat; cur non posset & mortalia?

AUTOR. Eucharistia est principaliter, nutrire animas, & præservare à peccatis; non, peccata delere. Præparatio ad eam est Pœnitentia iusta. 1. S. Scriptura teste in meo *Antichristo*. p. 3. q. 25. 2. Traditione, Patrūque Consensu teste. Vnde in Liturgiis Diaconus proclamans, *Sancta Sanctis*, infideles & Catechumenos exire, & in expiatis non adire Synaxin iubebat: teste Chryf. hom. 61. ad Antioch Iustino in Apologia. 2. Cypriano, Ambrosio, &c.

3. **RATIO** suadet. 1. Euch. est Sacramentum à cæteris diuersum; ergo & proprium habet effectum nutriendi. Nam & *Lutheranis* Baptismi est abluere originale: Absolutionis, remittere actualia; *Calu.* verò est Baptismi p. fidē remittere peccata per omnē vitā facta reliquā: Ecquid igitur Cœna opus ad remissionē? 2. Quia mos peructus est post Baptismum continuò dare Eucharistiam, teste Cyrillo Ierolol. in *Myrtagog.* 3. Cùm sola fides iustificet apud *Luthero Calvinistas*; quid Synaxi opus?

DICO AD I. Quos primum vocat *Christus*, iustificat; at dein seipso cibatur.

AD II. Ne arceantur, data potestas est remittendi prius peccata; quæ remitti absolutione certum est: at qui se sat digne disposuerit, certus est nemo.

AD III. Testamentum trifarium capitur; 1. Pro Voluntate testatoris. 2. Pro hereditate cernenda. 3. Pro

instrumento literarum, quod est & signū Voluntatis, & causa ad eundem hæreditatis. Ita Eucharistia repræsentat mortem *Christi* passū, & applicat nobis meritum factæ remissionis, quam repræsentat in Commemoratione passionis.

AD IV. Prodest Eucharistia ad remittenda mortalia peccata nobis ignorata; Et ad persolvendam pœnam confessorum peccatorum. Et ad venialia dimittenda. Proin peccata mortalia potest delere Eucharistia; sed non est ad hoc primariò instituta.

QUESTIO LXII.

An Vtraque Species sit necessaria sic, quò totus in ea sit Christus?

LUTHERVS, Declaratione sermonis de Cœna. *Non dixi, nec consuevi, nec est intentio mea; ut unus, aut aliqui Episcopi propria autoritate incipiant alicui Vtrāque Speciem porrigere; Nisi ita præciperetur in Concilio Generali.* 2. In *Affert. art. 15.* *Consultum mihi videtur nunc, et non modo per Concilium, sed quilibet Episcopus, etiam inuito Papa, Christum secutus in Evangelio, rursum Vtramque laicis daret.* 3. In formula *Missa*; Si quod Concilium statueret Vtramque, nos nequaquam sicut vtrāque vellemus, sed in respectum Concilii ac statuti, aut Vna, aut neutra, & minime Vtraque vti vellemus, maledicti vniuersos, qui ex potestate Concilii Vtraque vterentur. *Cochlæus* in *Septuaginta* c. 23. notat 16. *Lutheri* hac in re contradictiones.

II LUTHERVS in eadem declar. ait. 1. Non necesse dari laicis vtramque. 2. *Lib. Capt. Bapt. cap. 1.* Sacerdotes iure diuino teneri, ut dent vtramque; Laicis tamen liberum esse, ut petant vnā vtramque, aut neutram 3. In *Affert. art. 16.* Qui vtramque nequeunt impetrare, si omittant desiderare, impios esse. **LUTHERANI** vigent necessitatem Vtriusque.

SVASIONES vide infra quæst. 65.

III. LUTHERVS, AN TOTVS CHRISTVS sit sub Vtraque, variat. 1. *Affert. artic. 16.* ait. Totum esse in qualibet. 2. In *Intorm. adamicum*, idet Concomitantiam. 3. *Lib. ad Waldenses*, frustra se torquere aliquos ait, & dissimulat quæstionem. 1. **LUTHERANI**, vt *Heshusius* negat Concomitantiam: *Hamelmannus* ait esse diabolicum inuentum; *Illyrius* item, &c. 2. Alii, vt *Brentius*, in *Confess. Wittemb.* Kemnitius, &c. Totum esse aunt in qualibet specie: Qq. 3. si q. 10

fique dicere coguntur ob Vbiuitatem suam. 3. Alii, vt Lutherus passim, MELANCHTHON art. 10. Confess. Aug. hanc quæstionem dissimulant.

4. CALVINVS cum suis Concomitantiam & ridet, & impugnat. *Inst. l. 4. c. 17. §. 18. 38. 47.*

SVADENT istis. I. CALVINVS. Quod obtinent Concomitantiam nimis friuolum est; cum symbola, quibus includuntur, ita distincta sint. 2. §. 31. Si iua illa Cōcomitantia negetur, quid facient? Quis sanus & sobrius Christi Corpus Christum esse sibi persuadeat? 3. §. 74. Dominus panem ostendens Corpus suum esse dicit: Calicem dum ostendit, Sanguinem vocat. Humana rationis audacia contra reclamationem, Panem esse Sanguinem, Vinum esse Corpus. Ac si Dominus nullā causā Corpus suum a Sanguine & verbis & signis distinctisset. Et unquam fando auditum esset, Corpus Christi aut Sanguinem, Deum & Hominem appellari? Sanè si designare se Totum voluisset, dicere poterat, Ego sum, non autem, Hoc est Corpus meum.

AVTOR. Christus totus est in qualibet specie. I. Sic tria Cōcilia Generalia, Constantiense, Florentinum, Tridentinum, ex euidencia S. Scripturæ quam vide in meo *Antichristo p. 3. q. 26.* 2. Sic vniuersalis Patrum Consensus: B. Andreas ait: Agnum immaculatum quotidie immolari, & à populo māducari. Origenes: Illi dicimus, DOMINE non sum dignus. Hilarius ait: Manducatione fit, vt Filius Dei in nobis sit. Cyr. Ierosol. ait, Nos esse Christophoros: summum Regem sumi; caue ne in terram excidat. &c. Quare qui Concomitantiam negant, se cadauer sumere asserant necesse est. 3. Miracula crebra Veritatem Totalitatis attestantur.

DICO AD I. Symbola sunt distincta, non ideo tamen & Res: nisi quod Res diuersæ significantur.

AD II. Negentur & S. Scripturæ, & Patrum consensus, &c.

AD III. Mendacia fundit, nos dicere, Panem & Sanguinem, &c. Corpus Christi esse Deum. Denique dixit, *Hoc est Corpus meum; non Ego sum; quia id expressit, quod signo repræsentabatur.*

QVÆSTIO LXIII.

An tota Ratio Sacramenti sit in vna specie?

LUTHERANI sic ratioeantur: Si panis & calix sint duo Sacramenta; toto fraudant Sacramento, qui calicem negant. Si vnum sint; ergo dimidiatum dant laicis, qui in conuiuio spiritali potum negant.

SVASIONES vide infra quæst. 66.

AVTOR. Eucharistia trifariam consideratur. I. Vt pignus diuini amoris: Sic in Vna specie conseruatur: quia totū Christum exhibet. II. Vt Sacrificium: Sic Vtraque necessaria est: quia id significat Christi passionem vt cruenti Sacrificii imitatio, quæ sine effato Sanguinis signo non repræsentatur. 2. Deinde in Sacrificio esse debet reipla, quod fuit in typo Melchisedechano. Ideo vsus Ecclesiæ nunquam passus est Sacrificari in altera sola: *D. Th. 3. q. 83. art. 6.*

III. Vt Sacramentum: Sic in alterutra perfectè est tota ratio Sacramenti, Ita *Concl. Trident. S. §. 21. Can. 3.* RATIO. Quia in vtralibet est Significatio & Causa litæ gratiæ, quæ omni inesse Sacramento debent.

I. Significatio vtriuslibet est Refectio spiritalis, at hanc proinde vinum solum, vt & panis solus significat: potestq; alterutra species dici pars. (sed Materialis) Sacramenti, se Christi totius. Itaque in Scripturis Esurire & Sitire iustitiam, *Math. 5. Eccl. 24.* Manducare & bibere, vt *1. Cor. 6.* pro eodem ponuntur: teste S. Cypr. *Serm. de*